

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA**

PRIJEDLOG ZAKONA BR. ...

NACRT

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE DRŽAVE KATAR
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I
SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA
DOHODAK, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, prosinac 2008.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE DRŽAVE KATAR O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Države Katar o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak sadržana je u odredbi članka 139. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 – ispravak).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Izbjegavanje dvostrukog oporezivanja u bivšoj je SFRJ bilo rješavano dvostranim ugovorima. Prekidom državno-pravnih veza s bivšom SFRJ te proglašenjem Republike Hrvatske kao samostalne i neovisne države, Ministarstvo financija poduzelo je aktivnosti kako ne bi došlo do usporavanja i narušavanja ukupne gospodarske aktivnosti Republike Hrvatske u razmjeni s inozemstvom.

Republika Hrvatska obvezala se da će primjenjivati međunarodne ugovore koje je sklopila ili kojima je pristupila bivša SFRJ, ako nisu u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske i hrvatskim pravnim poretkom Republike Hrvatske. Republika Hrvatska je s nizom država postigla sporazum da se na temelju sukcesije nastave primjenjivati ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile s bivšom SFRJ (primjerice Finska, Norveška, Danska, Švedska, Italija, Ujedinjena Kraljevina).

Republika Hrvatska sklopila je u proteklom razdoblju 41 ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklapanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklapanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu kao i u većini država jest Model ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD).

Potpisivanje Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak između Republike Hrvatske i Države Katar samo je nužan slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja uzajamne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Države Katar.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Države Katar o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, kako bi njegove odredbe u smislu članka 140. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 – ispravak) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Države Katar o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak uređuju se načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Ugovora sadržane su definicije pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Ugovora. Jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata. Ugovorom se hrvatskim građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Državi Katar, ako ti radovi traju kraće od 5 mjeseci. Također će se omogućiti hrvatskim zrakoplovnim i pomorskim društvima koja obavljaju prijevoz robe ili putnika između Republike Hrvatske i Države Katar, plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Osim toga, važno je napomenuti da je u završnim odredbama ovog Ugovora propisano da će hrvatska društva u Državi Katar imati isti status i pogodnosti kao i društva te države.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 6/02 – pročišćeni tekst, broj 41/02, 91/03, 58/04, 39/08 i 86/08) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, za provedbu dogovorenih mehanizama iz ovoga Ugovora i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Države Katar potrebno je što skorije stvoriti uvjete za stupanje ovoga Ugovora na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojima država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj prijedlog Zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

VI. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE DRŽAVE KATAR O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK

Na temelju članka 16. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“ broj 28/96), a polazeći od članka 139. Ustava Republike Hrvatske predlaže se pokretanje postupka donošenja Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Države Katar o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak po hitnom postupku.

Nacrt konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Države Katar o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak glasi:

**Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između
Vlade Republike Hrvatske i Vlade Države Katar
o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju
izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Države Katar o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, potpisan u Zagrebu, dana 24. lipnja 2008. godine, u izvorniku na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE
I
VLADE DRŽAVE KATAR

O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU
IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK**

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Države Katar,

želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak,

sporazumjele su se kako slijedi:

ČLANAK 1.

OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

Ovaj Ugovor se primjenjuje na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

ČLANAK 2.

POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na poreze na dohodak koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupne iznose honorara i plaća koje isplaćuju društva, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebno:
 - (a) u Republici Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak; i
 - (iii) prirez na porez na dohodak;(u daljnjem tekstu »hrvatski porez«), i
 - (b) u državi Katar:
 - (i) porez na dohodak;(u daljnjem tekstu »katarski porez«), i
4. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja ovog Ugovora uz navedene poreze ili umjesto njih. Nadležna tijela država ugovornica priopćavat će jedna drugima bitne promjene u svojim poreznim propisima.

ČLANAK 3.

OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, ako iz sadržaja ne proizlazi drukčije:
 - a) izraz »Hrvatska« označava državno područje Republike Hrvatske, kao i područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko

dno i podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom (i zakonima Republike Hrvatske), vrši suverena prava i jurisdikciju;

- b) izraz »Katar« označava državno područje Države Katar, unutarnje vode, teritorijalno more uključujući morsko dno i podzemlje, zračni prostor iznad njih, isključivi gospodarski pojas i epikontinentalni pojas nad kojima Država Katar, u skladu s međunarodnim pravom i katarskim zakonima i propisima, vrši suverena prava i jurisdikciju;
 - c) izrazi "država ugovornica" ili "druga država ugovornica" označavaju Hrvatsku ili Katar, ovisno o sadržaju;
 - d) izraz »društvo« označava svaku pravnu osobu ili drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
 - e) izraz »nadležno tijelo« označava:
 - i) u Republici Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika; i
 - ii) u Državi Katar, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - f) izraz »poduzeće« odnosi se na obavljanje nekog poslovanja;
 - g) izrazi »društvo države ugovornice« i »društvo druge države ugovornice« označavaju trgovačko društvo kojim upravlja rezident države ugovornice i trgovačko društvo kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - h) izraz »međunarodni promet« označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom koji obavlja društvo sa mjestom stvarne uprave u državi ugovornici, osim ako se promet brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;
 - i) izraz »državljanin« označava:
 - i) sve fizičke osobe koje imaju državljanstvo jedne od država ugovornica;
 - ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj status izvode iz propisa koji vrijede u jednoj od država ugovornica;
 - j) izraz »osoba« uključuje fizičke osobe, društva i bilo koju drugu skupinu osoba koja se u svrhu oporezivanja smatra poreznim obveznikom; izraz također uključuje državu ugovornicu, njezine političke podjedinice i tijela lokalne vlasti;
 - k) izraz »porez« označava hrvatski ili katarski porez, ovisno o sadržaju;
 - l) izraz »poslovanje« uključuje pružanje profesionalnih usluga i drugih djelatnosti neovisnog karaktera.
2. U svrhu provedbe odredaba ovog Ugovora od strane država ugovornica, svaki izraz koji nije njime definiran, osim ako sadržaj ne zahtijeva drugačije, imat će značenje koje ima prema propisima te države koji se odnose na poreze na koje se ovaj Ugovor primjenjuje.

ČLANAK 4. REZIDENT

1. U ovome Ugovoru izraz »rezident države ugovornice« označava svaku osobu koja prema propisima te države u njoj podliježe oporezivanju na temelju svoga prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili nekog drugog obilježja slične prirode, i također uključuje tu državu, sve njezine političke podjedinice i lokalnu vlast. Međutim ovaj izraz ne uključuje osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo dohotka iz izvora u toj državi.
2. Ako je, prema odredbama stavka 1., fizička osoba rezident objiju država ugovornica, onda se njezin status određuje na ovaj način:
 - (a) smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima prebivalište, a ako ima

- prebivalište u objema državama, smatrat će se rezidentom samo one države s kojom ima uže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
- (b) ako se ne može odrediti u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište, smatrat će se rezidentom samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - (c) ako osoba ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatrat će se rezidentom samo one države čiji je državljanin;
 - (d) ako je osoba državljanin obje države ili nije državljanin ni jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica riješit će pitanje dogovorno.
3. Kad je, sukladno odredbama stavka 1., osoba koja nije fizička, rezident obje države ugovornice, tada će se smatrati rezidentom samo one države ugovornice u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

ČLANAK 5.

STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za svrhe ovog Ugovora izraz »stalna poslovna jedinica« označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje društva obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz »stalna poslovna jedinica« uključuje posebno:
 - (a) mjesto uprave;
 - (b) podružnicu;
 - (c) ured;
 - (d) tvornicu;
 - (e) radionicu;
 - (f) skladište ili prostor koji se koristi kao prodajno mjesto;
 - (g) poljoprivredno dobro ili plantažu;
 - (h) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava.
3.
 - (a) Gradilište, građevinski, montažni ili instalacijski projekt ili nadzorna djelatnost povezana s istima čine stalnu poslovnu jedinicu samo ako takvo gradilište, projekt ili djelatnost traju dulje od pet (5) mjeseci u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju;
 - (b) Pružanje usluga, uključujući konzultantske usluge, od strane društva putem zaposlenika ili drugog osoblja koje je društvo angažiralo u tu svrhu, čine stalnu poslovnu jedinicu ali samo ako se takve djelatnosti nastavljaju (za isti ili povezani projekt) u toj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno traju dulje od tri (3) mjeseca u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju.
4. Neovisno o prethodnim odredbama ovoga članka, neće se smatrati da izraz »stalna poslovna jedinica« uključuje:
 - (a) korištenje objekata isključivo za skladištenje, izlaganje ili isporuku dobara ili robe koji pripadaju društvu;
 - (b) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu skladištenja, izlaganja ili isporuke;
 - (c) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu prerade

- koje obavlja drugo društvo;
- (d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili robe ili u svrhu prikupljanja podataka za društvo;
 - (e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja drugih sličnih pripremnih ili pomoćnih djelatnosti za društvo;
 - (f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog kombinacije djelatnosti spomenutih u točkama od a) do e), pod uvjetom da cjelokupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja, koja je posljedica te kombinacije, ima pripremno ili pomoćno značenje.
5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., kad osoba – koja nije zastupnik sa samostalnim statusom, na kojeg se odnosi stavak 7. ovog članka – djeluje u ime društva te ima ovlaštenje da u jednoj državi ugovornici zaključuje ugovore u ime tog društva i to tamo uobičajeno čini, smatra se da to društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u odnosu na sve aktivnosti koje ta osoba poduzme za društvo osim ako su njezine djelatnosti ograničene na djelatnosti navedene u stavku 3. ovog članka, koje ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama navedenog stavka.
6. Neovisno o prethodnim odredbama ovoga članka, za osiguravajuće društvo države ugovornice smatrat će se, osim u vezi s reosiguranjem, da ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici ako naplaćuje premije na državnom području te druge države ili osigurava rizike na njezinom državnom području preko predstavnika koji nije zastupnik sa samostalnim statusom u smislu stavka 7. ovog članka.
7. Ne smatra se da društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja putem posrednika, generalnog komisionara ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe rade u okviru svoje redovite poslovne djelatnosti.
8. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način) sama po sebi ne znači da se i jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog društva.

ČLANAK 6.

DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident jedne države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz »nekretnina« ima značenje prema propisima države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koje se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, stvarna prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnine te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi, plovila i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji se ostvaruje od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te na svaki drugi način korištenja nekretnine.

4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina društva.

ČLANAK 7. DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit društva države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako društvo posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako društvo posluje na taj način, dobit društva može se oporezivati u toj drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji bude ostvaren djelatnošću te stalne poslovne jedinice.
2. U skladu s odredbama stavka 3. ovog članka, ako društvo države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj se državi ugovornici smatra da stalna poslovna jedinica svojom djelatnošću ostvaruje dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno društvo koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s društvom čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju opravdani rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje, koji se priznaju sukladno odredbama zakona države ugovornice u kojoj se ta stalna poslovna jedinica nalazi.
4. Ako na temelju podataka dostupnih nadležnom tijelu nije moguće utvrditi dobit stalne poslovne jedinice nekog društva, ovaj članak neće utjecati na primjenu bilo kojeg zakona te države vezano za utvrđivanje porezne obveze neke osobe primjenom, pridržavanjem ili provedbom procjene od strane nadležnog tijela, pod uvjetom da se zakon, ukoliko to dopuštaju podaci dostupni nadležnom tijelu, primjenjuje sukladno načelima sadržanim u ovom članku.
5. Neće se smatrati da poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za društvo.
6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine, osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.
7. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

ČLANAK 8. POMORSKI I ZRAČNI PROMET

1. Dobit od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.
2. Ako je mjesto stvarne uprave društva koje se bavi brodskim prijevozom na brodu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda ili ako nema matične luke, u državi ugovornici čiji je brodar rezident.
3. Odredbe stavka 1. ovog članka primjenjuju se i na dobit od udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

ČLANAK 9. **POVEZANA DRUŠTVA**

1. Ako
 - (a) društvo države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva druge države ugovornice, ili
 - (b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva države ugovornice i društva druge države ugovornice,

i ako su u oba slučaja između ta dva društva u njihovim trgovačkim i financijskim odnosima utvrđeni uvjeti različiti od onih koji bi postojali između samostalnih društava, dobit koju bi ostvarilo jedno društvo kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može se uključiti u dobit tog društva i sukladno tome oporezivati.
2. Ako država ugovornica u dobit društva te države uključi – i sukladno tomu oporezuje – dobit, na koju je društvo druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi društvo prvospomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva društva bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna društva, tada će ta druga država na odgovarajući način prilagoditi iznos poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Pri toj prilagodbi, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora, a prema potrebi, nadležna tijela država ugovornica međusobno će se savjetovati.

ČLANAK 10. **DIVIDENDE**

1. Dividende koje društvo rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice oporezuju se samo u toj drugoj državi.
2. Izraz »dividenda« upotrijebljen u ovom članku označava dohodak od dionica ili drugih prava, sudjelovanja u dobiti koja nisu potraživanja duga, kao i dohodak od drugih prava u društvu koja podliježu istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica odnosno udjela, sukladno propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.
3. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u njoj, a pravo na osnovi kojeg se dividende isplaćuju stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
4. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može utvrditi nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako je posjed dionica zbog kojih se dividende isplaćuju stvarno povezan sa stalnom poslovnom jedinicom u toj drugoj državi, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

ČLANAK 11. **KAMATE**

1. Kamate nastale u državi ugovornici, a isplaćene rezidentu druge države ugovornice oporezuju se samo u toj drugoj državi.

2. Izraz »kamate« za potrebe ovoga članka označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u svezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Ugovorne kazne zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatama u smislu ovog članka.
3. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamata, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj su te kamate nastale putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se plaćaju kamate stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7.
4. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamata, uzimajući u obzir potraživanje za koje se one plaćaju, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno zakonima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

ČLANAK 12.

NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici, čiji je stvarni korisnik rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to prema zakonima te države, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 10% bruto iznosa naknada. Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom uređuju način primjene ovog ograničenja.
3. Izraz »naknade za autorska prava« u ovom članku označava sva plaćanja primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja, bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo (uključujući kinematografske filmove ili filmove ili vrpce za radijsko ili televizijsko emitiranje), kao i svakog patenta, zaštitnog znaka, nacрта ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za korištenje, ili za pravo korištenja industrijske, komercijalne ili znanstvene opreme, te za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknade za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kad je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknade, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu s kojom su stvarno povezana prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade, a takve naknade snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da takve naknade nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvu je slučaju višak plaćenog iznosa oporeziv prema propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

ČLANAK 13. DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina navedenih u članku 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dobit od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim društvom) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Dobit od otuđenja brodova i zrakoplova koji se koriste u međunarodnom prometu, ili pokretna imovina koja služi za korištenje tih brodova ili zrakoplova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.
4. Dobit od otuđenja bilo koje imovine izuzev one navedene u stavcima 1., 2. i 3. ovog članka oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj je otuđitelj rezident.

ČLANAK 14. NESAMOSTALNI RAD

1. U skladu s odredbama članaka 15., 17., i 18., plaće, naknade i druga slična primanja koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi, osim ako je riječ o nesamostalnom radu u drugoj državi ugovornici. Ako se radi o takvom nesamostalnom radu, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Neovisno o odredbama stavka 1. ovog članka, primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada u drugoj državi ugovornici, oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ako:
 - (a) primatelj boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju duže od 183 (sto osamdeset i tri) dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u predmetnoj kalendarskoj godini, i
 - (b) primanja isplati poslodavac koji nije rezident druge države ili se ono isplati u njegovo ime, i
 - (c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu koju poslodavac ima u drugoj državi.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovoga članka, primanja koja ostvari rezident države ugovornice od nesamostalnog rada na brodu ili zrakoplovu korištenom u međunarodnom prometu mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.
4. Plaće, naknade, doplatci i nenovčane beneficije koje je primio zaposlenik pomorskog ili zrakoplovnog društva države ugovornice koji boravi u drugoj državi ugovornici oporezuju se u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.

ČLANAK 15.
NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

1. Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave društva koje je rezident druge države ugovornice, oporezuju se samo u toj drugoj državi ugovornici.
2. Plaće, naknade i druga slična primanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu visoko rangiranog menadžera društva koje je rezident druge države ugovornice, oporezuju se samo u toj drugoj državi.

ČLANAK 16.
UMJETNICI I ŠPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 14., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik, te kao športaš od svoje samostalne djelatnosti u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Ako dohodak od samostalne djelatnosti u svojstvu izvođača ili športaša ne pripada izvođaču ili športašu, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak neovisno o odredbama članaka 7. i 14., može oporezivati u državi ugovornici u kojoj izvođač ili športaš obavlja svoju djelatnost.
3. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari u drugoj državi ugovornici od djelatnosti iz stavaka 1. i 2. ovog članka, bit će izuzeti od poreza u toj drugoj državi ako je posjet toj državi ugovornici bio u potpunosti ili većim dijelom financiran iz javnih fondova države ugovornice, njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti, ili ako se isti odvija na temelju kulturnog ugovora ili dogovora između vlada država ugovornica.

ČLANAK 17.
MIROVINE

Ako drugačije nije propisano odredbama članka 18. stavka 2., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi.

ČLANAK 18.
DRŽAVNA SLUŽBA

1. (a) Plaće, naknade i druga slična primanja, osim mirovine, koje država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast isplati fizičkoj osobi za rad u državnoj službi ili za rad u njezinoj političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti, oporezuju se samo u toj državi.
(b) Takve se plaće, naknade i druga slična primanja, međutim, oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako se ta služba obavlja u toj državi i ako je fizička osoba rezident te države koji:
 - i. je državljanin te države; ili
 - ii. nije postao rezident te države samo radi obavljanja te službe.

2. (a) Sve mirovine koje fizičkoj osobi plaća država ugovornica, njezina politička podjedinica ili lokalna vlast, ili se isplaćuju iz njihovih sredstava za usluge obavljene za tu državu ili političku podjedinicu ili lokalnu vlast, oporezuju se samo u toj državi;
(b) Međutim, te se mirovine oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.
3. Odredbe članka 14., 15., 16. i 17. primjenjuju se na plaće, naknade i slična primanja te na mirovine koje se odnose na službu vezanu uz djelatnost države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti.

ČLANAK 19. NASTAVNICI I ISTRAŽIVAČI

1. Fizička osoba koja je neposredno prije posjete državi ugovornici rezident druge države ugovornice i koja, na poziv vlade prvospomenute države, ili sveučilišta, visoke škole, škole, muzeja ili druge kulturne ustanove prvospomenute države ili temeljem službenog programa kulturne razmjene, boravi u toj državi ugovornici u razdoblju koje ne traje dulje od tri uzastopne godine, isključivo s ciljem podučavanja, predavanja ili znanstvenog istraživanja pri toj ustanovi, u toj će državi biti izuzeta od oporezivanja primanja za te djelatnosti, pod uvjetom da takva primanja ostvaruje izvan te države ugovornice.
2. Odredbe stavka 1. ovog članka neće se primjenjivati na dohodak od istraživačkog rada ako se taj istraživački rad provodi ne u javnom interesu već prvenstveno za privatnu korist određene osobe ili osoba.

ČLANAK 20. STUDENTI I VJEŽBENICI

1. Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je neposredno prije posjete državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi isključivo radi obrazovanja ili usavršavanja, prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države.
2. U svezi s potporama, stipendijama i naknadama od nesamostalnog rada na koje se ne odnosi stavak 1., studenti, vježbenici i naučnici navedeni u stavku 1. imat će pravo na izuzeće od poreza, olakšice i odbitke za vrijeme trajanja obrazovanja ili usavršavanja vezano za poreze koji se ubiru od rezidenata države koju posjećuju.

ČLANAK 21. OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, mogu se oporezivati toj državi.
2. Odredbe stavka 1. ovog članka ne primjenjuju se na dohodak koji ostvari rezident države ugovornice, ako primatelj takvoga dohotka posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo na temelju kojeg se dohodak isplaćuje stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.

ČLANAK 22.
IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Kad rezident države ugovornice ostvari dohodak koji se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, može oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvospomenuta država će odobriti kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u toj drugoj državi ugovornici pod uvjetom da takav odbitak nije veći od onog dijela poreza na dohodak koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može pripisati dohotku ostvarenom u drugoj državi ugovornici.
2. Za potrebe stavka 1. ovog članka, izrazi «plaćeni hrvatski porez» i «plaćeni katarski porez» uključivat će iznos poreza koji bi bio plaćen u Hrvatskoj ili u Kataru ovisno o slučaju, kad je odobreno izuzeće ili odbitak u skladu sa zakonima i propisima te države ugovornice.

ČLANAK 23.
JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice u drugoj državi ugovornici ne smiju biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podliježati državljani te druge države u istim okolnostima.
2. Stalna poslovna jedinica, koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ne smije biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za društva te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba ne može tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice, zbog njihova građanskog statusa ili obiteljskih obveza, odobrava osobne odbitke, olakšice i sniženja pri oporezivanju koje odobrava vlastitim rezidentima.
3. Društva države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu nikakvu oporezivanju ili s tim povezanim obvezama koje su drukčije ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podliježati druga slična društva prvospomenute države.
4. Osim kad se primjenjuju odredbe članka 9. stavka 1., članka 11. stavka 4., članka 12. stavka 6., kamate, naknade za autorska prava i druge isplate koje društvo države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhe utvrđivanja oporezive dobiti takva društva, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države.
5. U ovom članku izraz «oporezivanje» odnosi se poreze koji su predmet ovog Ugovora.

ČLANAK 24.
POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnom lijeku predviđenom u unutarnjem zakonodavstvu tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen člankom 23. stavkom 1., pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je državljanin. Postupak se mora prijaviti u roku od tri godine od saznanja za postupak koji je doveo do oporezivanja protivnog odredbama ovog Ugovora.

2. Ako nadležno tijelo smatra da je prigovor opravdan i ako ga samostalno ne bude moglo riješiti na zadovoljavajući način, nastojat će to učiniti u dogovoru s nadležnim tijelom druge države ugovornice radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim Ugovorom.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastojat će riješiti sve teškoće ili nejasnoće koje se pojave pri tumačenju ili primjeni ovog Ugovora zajedničkim dogovorom. Ta se tijela mogu dogovarati o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i u slučajevima koji nisu predviđeni ovim Ugovorom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka. Nadležna tijela će kroz međusobna savjetovanja razviti prikladne bilateralne postupke, uvjete, metode, i tehnike za provedbu postupka zajedničkog dogovaranja iz ovog članka.

ČLANAK 25. RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica će razmjenjivati obavijesti potrebne za provedbu odredaba ovog Ugovora ili unutarnjih propisa država ugovornica u svezi s porezima koji su predmet ovog Ugovora u mjeri u kojoj oporezivanje, prema tim propisima, nije u suprotnosti s ovim Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člankom 1. Svaka obavijest koju primi država ugovornica smatrat će tajnom kao i podaci dobiveni prema unutarnjim propisima te države. Ipak, ukoliko je obavijest izvorno smatrana tajnom u državi koja istu dostavlja, priopćit će se samo osobama i tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom ili naplatom poreza obuhvaćenih ovim Ugovorom, odnosno postupcima ovrhe, kaznenog progona ili odlučivanja po pravnim lijekovima koji se odnose na te poreze. Spomenute osobe ili tijela koristit će se tim obavijestima samo u navedene svrhe. Takve obavijesti mogu otkrivati u javnom sudskom postupku ili sudskoj odluci.
2. Odredbe stavka 1. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - (a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - (b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti u skladu s propisima ili uobičajenim upravnim postupkom te ili druge države ugovornice;
 - (c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo suprotno javnom poretku (ordre public).

ČLANAK 26. ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Odredbe ovog Ugovora ne utječu na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda predviđene općim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih ugovora.

ČLANAK 27.
STUPANJE NA SNAGU

Ovaj Ugovor stupa na snagu 30 dana od datuma primitka zadnje obavijesti kojom jedna država ugovornica diplomatskim putem izvještava drugu da su ispunjeni njezini unutarnji pravni uvjeti za stupanje na snagu ovog Ugovora. Ovaj Ugovor primjenjuje se na dohodak stečen tijekom poreznih godina koje počinju na ili nakon 1. siječnja godine koja slijedi nakon godine u kojoj ovaj Ugovor stupa na snagu.

ČLANAK 28.
PRESTANAK

Ovaj Ugovor ostaje na snazi na neodređeno vrijeme, ali bilo koja od država ugovornica može, na ili prije 30. lipnja u bilo kojoj kalendarskoj godini nakon isteka razdoblja od pet godina od datuma njegovog stupanja na snagu, diplomatskim putem dostaviti drugoj državi ugovornici pisanu obavijest o okončanju Ugovora. U tom slučaju ovaj Ugovor prestaje se primjenjivati u odnosu na dohodak stečen tijekom poreznih godina koje počinju na ili nakon 1. siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je dana obavijest o okončanju.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u dva izvornika, u Zagrebu dana 24. lipnja 2008, na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

ZA VLADU REPUBLIKE HRVATSKE

Ivan Šuker, v.r.
ministar financija

ZA VLADU DRŽAVE KATAR

Moftah Jassim M Al-Moftah, v.r.
direktor Odjela za javne prihode i poreze,
Ministarstvo financija

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavak 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

Klasa:
Ur.broj:
Zagreb,

Predsjednik Hrvatskoga sabora
Luka Bebić, v.r.

O B R A Z L O Ž E N J E
KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I
VLADE DRŽAVE KATAR O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG
OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA
PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK

Člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju propisano je da se potvrđuje Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Države Katar o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, potpisan u Zagrebu, 24. lipnja 2008. godine, u izvorniku na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku.

Članak 2. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju sadrži tekst Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Države Katar o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju utvrđeno je da je za provedbu Zakona nadležno središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove financija.

Člankom 4. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju propisano je da će se podatak o stupanju na snagu Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Države Katar o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak objaviti u skladu s člankom 30. stavkom 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju propisano je stupanje na snagu Zakona.